

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-158(23)/11/12/KW

Warszawa, dn. 30 stycznia 2012 r.

DECYZJA DNR-1/7/2012

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. a, w związku z art. 10 ust. 1, art. 5 ust. 1, art. 4 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311, wprowadzonych na polski rynek przez przedsiębiorcę „BC Consulting” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, iż produkty te, ze względu na nieprawidłową długość zewnętrznych krawędzi elementów podpierających belkę stabilizującą oraz brak informacji oraz ostrzeżeń niezbędnych do bezpiecznego użytkowania, nie są bezpieczne i w przypadku drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311 wprowadzonych na polski rynek, nakazuje przedsiębiorcy „BC Consulting” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez te produkty.

2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę „BC Consulting” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu do przekazania Prezesowi

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dowodów wykonania decyzji w zakresie pkt I w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

3) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), za wprowadzenie na polski rynek produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa, tj. drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę „BC Consulting” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu karę pieniężną w wysokości 15 000 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 9 września 2011 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej „Prezes UOKiK”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczącymi drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311, wprowadzonych na polski rynek przez przedsiębiorcę „BC Consulting” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu.

Dowód: protokół kontroli z dnia 24 sierpnia 2011 r. – k. 2-5 akt kontroli Wielkopolskiego Inspektora Inspekcji Handlowej, sygn. OK.8340.116.2011; protokół kontroli z dnia 26 sierpnia 2011 r. – k. 3-9 akt kontroli Wielkopolskiego Inspektora Inspekcji Handlowej, sygn. OK.8361.118.2011.

Drabiny BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311, wyprodukowane w Chinach, są wykonane z aluminium o grubości 1.2 mm i składają się z trzech części. Pomędzy bocznymi elementami drabin umieszczona jest belka stabilizująca, która ma na celu zabezpieczenie ramion przed rozsunięciem, gdy drabina jest rozstawiona. Na bocznych krawędziach drabin znajdują się ostrzeżenia oraz informacje niezbędne do bezpiecznego użytkowania w formie piktogramów, znak normy EN 131, znak CE oraz napis „leader”. Drabiny są opakowane w foliową torbę.

Dowód: protokół kontroli z dnia 26 sierpnia 2011 r. – k. 3-9 akt kontroli Wielkopolskiego Inspektora Inspekcji Handlowej, sygn. OK.8361.118.2011; zdjęcia produktu – k. 8-18 akt postępowania Prezes UOKiK.

W trakcie kontroli przedsiębiorcy „Kinderkraft” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311. Badania organoleptyczne, które przeprowadzono w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, z uwzględnieniem wymagań określonych w normie PN – EN 131 : 2007 „Drabiny – Część 1: Terminologia, rodzaje, wymiary funkcjonalne”, PN – EN 131 : 2007 „Drabiny – Część 2: Wymagania, badanie, oznakowanie”, PN – EN 131 : 2007 „Drabiny – Część 3: Informacje Użytkowe” oraz PN – EN 131 : 2007 „Drabiny – Część 4: Drabiny pojedynczo lub wielokrotnie łączone na zawiasy”, wykazały, że długość zewnętrznych krawędzi elementów podpierających belkę stabilizującą w każdym z typów badanych drabin wynosi 730 mm. Powyższe jest niezgodne z wymaganiami określonymi w pkt 4.4 normy PN – EN 131 : 2007 „Drabiny – Część 1: Terminologia, rodzaje, wymiary funkcjonalne”. Zgodnie z przewidzianym przez w/w normę wzorem, minimalna długość tej krawędzi jest uzależniona od wymiarów drabiny i powinna wynosić: w przypadku drabiny BL-E 309 – 770,125 mm; w przypadku drabiny BL-E 310 – 818,25 mm, a dla drabiny BL-E 311 – 870,75 mm. Ponadto, drabiny nie były zaopatrzone w dane producenta, informacje o rodzaju drabiny (opis rodzaju, liczba i długość części, maksymalna długość drabiny w trakcie użytkowania), jej wadze po wyprodukowaniu (kg) oraz o tym, że trzy szczytowe szczeble nie mogą służyć do stawania na nich – dla drabiny przystawnej (oznakowanie to może być umieszczone z boku drabiny lub najlepiej na pierwszym szczeblu lub stopniu nie przeznaczonym do stawania na nim), a dla drabiny wolnostojącej - wskazania, które szczeble lub stopnie nie powinny służyć do stawania na nich (niezgodność z pkt 6.3 normy PN – EN 131 : 2007 „Drabiny – Część 3: Informacje Użytkowe”). Drabiny nie posiadały również instrukcji obsługi w języku polskim, zawierającej ostrzeżenia dotyczące bezpiecznego korzystania oraz informacje dotyczące

montażu, użytkowania i konserwacji (niezgodność z pkt 7 normy PN – EN 131 : 2007 „Drabiny – Część 3: Informacje Użytkowe”).

Dowód: sprawozdanie z badań nr OK.8361.118.2011-1 – k. 22-30 akt kontroli Wielkopolskiego Inspektora Inspekcji Handlowej; sprawozdanie z badań nr OK.8361.118.2011-2 – k. 31-40 akt kontroli Wielkopolskiego Inspektora Inspekcji Handlowej; sprawozdanie z badań nr OK.8361.118.2011-3 – k. 41-50 akt kontroli Wielkopolskiego Inspektora Inspekcji Handlowej .

Mając na uwadze powyższe, zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), pismem z dnia 26 września 2011 r., Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „BC Consulting” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311. W tym samym piśmie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o informację, jaka jest jej rola w obrocie drabinami BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311 i o przekazanie dokumentów potwierdzających tę rolę oraz o przekazanie listy odbiorców wraz z fakturami sprzedaży. Ponadto, mając na uwadze oświadczenie strony postępowania z dnia 24 sierpnia 2011 r., złożone w piśmie skierowanym do przedsiębiorcy Kinderkraft spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przedstawienia dowodów potwierdzających podjęcie działań naprawczych również w stosunku do drabin wprowadzonych na rynek przez tego przedsiębiorcę. Organ nadzoru wskazał, iż dowodami takimi powinny być np. oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu drabin albo o odebraniu dłuższych belek stabilizujących.

Dowód: pismo z dnia 26 września 2011 r. – k. 19-22 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 13 października 2011 r., strona postępowania oświadczyła, iż jest importerem drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311 i przekazała faktury potwierdzające zakup tych produktów od chińskiego przedsiębiorcy. Strona postępowania poinformowała, że wprowadzała te produkty na polski rynek do dnia 1 sierpnia 2011 r. (po tej dacie dystrybucją drabin zajmował się przedsiębiorca Kinderkraft spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu). Ponadto, strona postępowania oświadczyła, iż w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez w/w

produkty, podjęła decyzję o wymianie belek stabilizujących w produktach znajdujących się na rynku i przekazała fakturę zakupu tych elementów od chińskiego przedsiębiorcy. Ponadto poinformowała, że na każdej drabinie, w miejscu, w którym znajduje się znak CE, zostanie naklejona etykieta zawierająca brakujące informacje, do drabin zostanie również dołączona pisemna instrukcja obsługi.

Pismem z dnia 25 października 2011 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż z zestawień zakupu drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311, które przedstawiła w toku kontroli inspektorów Inspekcji Handlowej, wynika, że od trzech dostawców zakupiła łącznie 995 drabin BL-E 309, 143 drabiny BL-E 310 oraz 1090 drabin BL-E 311. Wszystkie zakupione produkty zostały sprzedane, co potwierdzają przedłożone przez stronę postępowania wykazy faktur sprzedaży. Tymczasem w korespondencji skierowanej do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (np. w piśmie z dnia 13 października 2011 r.), strona postępowania ograniczyła dane dotyczące transakcji zakupu drabin do jednego dostawcy (Zhejiang Baili Electric CO, Chiny). W konsekwencji, wystąpiły różnice w zestawieniach sprzedaży tych produktów, dotyczące zarówno ilości produktów wprowadzonych na rynek, jak i podmiotów, którym te produkty zostały przekazane. W związku z powyższym, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o informację, które zestawienia odnoszą się do produktów będących przedmiotem postępowania, jak również na jakiej podstawie strona postępowania określiła, że produkty będące przedmiotem niniejszego postępowania zostały zakupione tylko od przedsiębiorcy Zhejiang Baili Electric Co., Ltd. Jednocześnie, organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że przekazane przez nią informacje oraz dowody nie są wystarczające do uznania, że zagrożenie stwarzane przez w/w produkty zostało wyeliminowane. Prezes UOKiK zauważył, że mimo tego, że strona postępowania nie posiada drabin w ofercie handlowej, to w ciągu ostatnich kilkunastu miesięcy wprowadziła na rynek znaczną liczbę tych produktów, w związku z czym niezbędne jest, aby działania naprawcze objęły również podmioty, którym sprzedała kwestionowane drabiny (nie tylko przedsiębiorcę Kinderkraft spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, który był jednym z odbiorców). W związku z powyższym, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przedstawienia dowodów potwierdzających, że wszyscy dystrybutorzy drabin BL-E 309, BL-E 310 i BL-E 311, którzy posiadają te produkty w ofercie handlowej, odebrali dłuższe belki stabilizujące, instrukcje i naklejki z brakującymi informacjami oraz dokonali wymiany tych elementów w posiadanych produktach. Ponadto, organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o informację, czy, a jeżeli tak, to w jaki sposób, powiadomiła

odbiorców drabin BL-E 309, BL-E 310 i BL-E 311 o konieczności wstrzymania sprzedaży tych produktów. Jednocześnie, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia, dlaczego (jak wynika z faktury nr 20110902L z dnia 2 września 2011 r. oraz dokumentu przewozowego z dnia 21 września 2011 r.) kupiła jedynie 350 belek stabilizujących, skoro tylko przedsiębiorca Kinderkraft spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu posiada ponad 500 drabin BL-E 309, BL-E 310 i BL-E 311 (zgodnie z ustaleniami inspektorów Inspekcji Handlowej podczas kontroli w siedzibie tego przedsiębiorcy w sierpniu 2011 r.).

Pismem z dnia 14 listopada 2011 r. strona postępowania przekazała zestawienie faktur zakupu drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311, wzory nowych etykiet oraz fakturę potwierdzającą zakup 520 zestawów naklejek z brakującymi informacjami. Strona postępowania oświadczyła, iż z uwagi na prowadzenie gospodarki magazynowej na zasadach FIFO, może z całą pewnością stwierdzić, że kontrolowane drabiny pochodziły z partii drabin zakupionych od przedsiębiorcy Zhejiang Baili (zgodnie z oświadczeniem strony postępowania, zakupiła ona od tego przedsiębiorcy 1625 drabin, z czego 1616 sprzedała, a 9 sztuk uległo uszkodzeniu podczas transportu). Strona postępowania oświadczyła ponadto, że jedynym dystrybutorem, który odebrał dłuższe belki stabilizujące i naklejki z informacjami, był przedsiębiorca Piotr Bartkowiak, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PRAMER w Ćmachowie; przekazała również oświadczenia pięciu kontrahentów o nieposiadaniu drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311. Jednocześnie, strona postępowania poinformowała organ nadzoru, iż w ramach podjętych działań naprawczych, zakupiła 350 belek stabilizujących o prawidłowych wymiarach, których transport odbył się drogą lotniczą, a pozostałe 200 belek wysłano drogą morską. Strona postępowania zwróciła się również z prośbą o informację, jakie działania musi jeszcze podjąć, aby wznowić sprzedaż drabin albo, jeżeli Prezes UOKiK zaakceptuje jej dotychczasowe działania, o zezwolenie na ponowne wprowadzenie tych produktów na rynek.

Pismem z dnia 23 listopada 2011 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania, iż przekazane przez nią oświadczenia dystrybutorów nie mogą stanowić dowodu w toczącym się postępowaniu, bowiem ich forma nie odpowiada wymogom określonym w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W związku z powyższym, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do ponownego przekazania tych dokumentów w formie odpowiadającej wymogom określonym w powyższym przepisie. Ponadto, Prezes UOKiK wyjaśnił stronie postępowania, że jej oświadczenie dotyczące niewielkiej ilości produktów posiadanych przez odbiorców, nie stanowi wystarczającego dowodu potwierdzającego

okoliczność, że drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311 nie ma już na rynku. Prezes UOKiK przypomniał stronie postępowania, że zgodnie z jej deklaracją, działania naprawcze miały objąć również przedsiębiorców, którzy kupili kwestionowane produkty od przedsiębiorcy Kinderkraft spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu. W związku z powyższym, Prezes UOKiK ponownie wezwał stronę postępowania do przedstawienia dowodów potwierdzających, że wszystkie podmioty będące w posiadaniu drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311 odebrały belki stabilizujące oraz naklejki z brakującymi informacjami w postaci np. faktur lub oświadczeń wskazujących jednocześnie liczbę posiadanych produktów, a w przypadku podmiotów, które nie posiadają przedmiotowych drabin – oświadczeń o nieposiadaniu tych produktów. Ponadto, organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o informację, czy wszyscy odbiorcy drabin zostali przez nią powiadomieni o konieczności wstrzymania sprzedaży tych produktów do czasu zamontowania dłuższych belek stabilizujących i zamieszczenia brakujących informacji, a jeżeli tak, to w jaki sposób. Prezes UOKiK zaznaczył, że dopiero po przekazaniu powyższych dowodów będzie możliwe ponowne wprowadzenie tych produktów na rynek.

Pismem z dnia 1 grudnia 2011 r. strona postępowania przekazała oświadczenia dystrybutorów poświadczone za zgodność z oryginałem (sześć oświadczeń o nieposiadaniu drabin oraz jedno oświadczenie o odebraniu belek stabilizujących). Ponadto, przekazała wydruk maila, w którym informuje o konieczności wstrzymania sprzedaży drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311, jak również fakturę z dnia 8 października 2011 r., potwierdzającą zakup 200 belek stabilizujących.

Pismem z dnia 13 grudnia 2011 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że w dalszym ciągu nie przedstawiła dowodów potwierdzających, że wszystkie podmioty, które kupiły drabiny BL-E 309, BL-E 310 i BL-E 311 od strony postępowania, jak również od przedsiębiorcy Kinderkraft spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, zostały powiadomione o konieczności odebrania belek stabilizujących. Prezes UOKiK zauważył, że takiego dowodu nie może stanowić przesłany przez stronę postępowania wydruk maila, ponieważ nie wskazuje on adresatów wiadomości. Ponadto, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że w dalszym ciągu nie dysponuje wystarczającymi dowodami na to, że podmioty, które nie odebrały belek stabilizujących, nie posiadały kwestionowanych drabin w ofercie handlowej. W związku z powyższym, organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania oświadczeń dystrybutorów o odebraniu belek stabilizujących, a w przypadku podmiotów, które nie posiadają drabin BL-E 309, BL-E

310 oraz BL-E 311 – oświadczeń o ich nieposiadaniu. Prezes UOKiK wskazał jednocześnie, że powyższe oświadczenia powinny pochodzić zarówno od klientów strony postępowania, jak i przedsiębiorcy Kinderkraft spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu. Ponadto, Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia, dlaczego w piśmie z dnia 14 listopada 2011 r. oświadczyła, iż z partii produktów zakupionych od chińskiego przedsiębiorcy (1625 sztuk) sprzedała 1616 drabin, a 9 egzemplarzy uległo zniszczeniu podczas transportu, skoro z wykazu faktur załączonego do tego pisma wynika, iż łączna liczba produktów przekazanych dystrybutorom wynosi 1625 (750 drabin BL-E 311, 775 drabin BL-E 309 oraz 100 drabin BL-E 310), a liczba produktów oznaczonych na tym wykazie jako uszkodzone, wynosi 22 (8 drabin BL-E 309 oraz 14 drabin BL-E 311). Prezes UOKiK zwrócił się również do strony postępowania z prośbą o informację na temat liczby produktów posiadanych przez przedsiębiorcę Piotra Bartkowiaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PRAMER w Ćmachowie, który do tej pory jako jedyny odebrał belki stabilizujące.

W dniu 13 grudnia 2011 r. do UOKiK wpłynęło pismo przedsiębiorcy Piotra Bartkowiaka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PRAMER w Ćmachowie, do którego Prezes UOKiK zwrócił się pismem z dnia 24 listopada 2011 r. Przedsiębiorca oświadczył, iż odebrał belki stabilizujące oraz naklejki w celu zabezpieczenia się przed ewentualnymi reklamacjami. Jednocześnie, przedsiębiorca ten poinformował, iż nie posiada tych produktów w magazynie. Przedsiębiorca oświadczył również, że nie otrzymał od konsumentów reklamacji ani skarg dotyczących przedmiotowych drabin.

Pismem z dnia 19 stycznia 2012 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W dniu 23 stycznia 2012 r. do UOKiK wpłynęło pismo, w którym strona postępowania oświadczyła, iż pomimo podejmowanych prób kontaktu, nie udało jej się uzyskać odpowiedzi od pozostałych odbiorców drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311. Strona postępowania zaznaczyła, że dotychczas przekazane oświadczenia odpowiadają ok. 90% sprzedaży hurtowej w Polsce. Jednocześnie, strona postępowania wyjaśniła, iż zestawienie sprzedaży załączone do pisma z dnia 14 listopada 2011 r. odpowiada zestawieniu sprzedaży w systemie rachunkowym, w związku z czym należy przyjąć, że zawarte w nim dane są prawdziwe (tj. 1603 drabiny zostały sprzedane odbiorcom, a 22 uległy uszkodzeniu w transporcie). Strona postępowania poinformowała również organ nadzoru, że mail

wzywający do wstrzymania sprzedaży drabin został wysłany do wszystkich adresatów znajdujących się w jej bazie adresów mailowych, którą załączyła do pisma.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca „BC Consulting” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu wprowadził drabiny BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311 na polski rynek i jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela - importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W aktach sprawy znajdują się faktury potwierdzające zakup przez stronę postępowania drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311 od chińskiego przedsiębiorcy Zhejiang Baili Electric Co., Ltd (np. faktura nr 20110416L z 16 kwietnia 2011 r.). Ponadto, w aktach sprawy znajduje się oświadczenie strony postępowania, z którego wynika, iż jest ona importerm w/w produktów.

Dowód: faktura nr 20110416L z dnia 16 kwietnia 2011 r. – k. 66 akt postępowania Prezesa UOKiK; oświadczenie przedsiębiorcy z dnia 13 października 2011 r. – k. 106 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowi, że producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym. Zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organem

uprawnionym do dokonania oceny bezpieczeństwa produktu jest Prezes UOKiK. Ustawa nie wprowadza wymogu dokonania oceny bezpieczeństwa produktu w oparciu o wymagania norm, stanowią one jedynie kryterium pomocnicze zgodnie z art. 6 ust. 3 tejże ustawy. Co prawda ich stosowanie w polskim porządku prawnym nie jest obligatoryjne, jednak z uwagi na fakt, że na drabinach umieszczone są naklejki z numerem normy EN 131, ocena bezpieczeństwa tych produktów została przeprowadzona z uwzględnieniem wymagań norm.

Badania organoleptyczne, przeprowadzone przez inspektorów Inspekcji Handlowej, wykazały, iż w przypadku wszystkich trzech typów drabin, długość zewnętrznych krawędzi elementów podpierających belkę stabilizującą nie spełnia wymagań określonych w pkt 4.4 normy PN – EN 131 : 2007 „Drabiny – Część 1: Terminologia, rodzaje, wymiary funkcjonalne”. Zgodnie z przewidzianym przez w/w normę wzorem, minimalna długość tej krawędzi powinna wynosić: w przypadku drabiny BL-E 309 – 770,125 mm; w przypadku drabiny BL-E 310 – 818,25 mm, a dla drabiny BL-E 311 – 870,75 mm, podczas gdy w przypadku każdej drabiny wartość ta wynosi 730 mm. Ponadto, drabiny nie posiadały informacji oraz ostrzeżeń niezbędnych do bezpiecznego korzystania, jak również instrukcji obsługi w języku polskim. Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 1 oraz 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, instrukcja montażu, instalacji i konserwacji, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące użytkowania produktu uwzględnia się przy ocenie bezpieczeństwa danego produktu.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, iż drabiny BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311 nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i stanowią zagrożenie dla użytkowników. Stwierdzone nieprawidłowości mogą powodować niestabilność drabin, co może doprowadzić do przewrócenia się drabiny w trakcie jej użytkowania, a w konsekwencji – doznania urazów ciała przez użytkownika. Z kolei brak instrukcji obsługi pozbawia konsumentów możliwości zapoznania się z informacjami, zaleceniami oraz ostrzeżeniami niezbędnymi do prawidłowego i bezpiecznego użytkowania tych produktów.

Z dokumentów oraz wyjaśnień przekazanych przez stronę postępowania wynika, że w okresie od 20 listopada 2011 r. do 13 czerwca 2011 r., na podstawie czterech transakcji, zakupiła od chińskiego przedsiębiorcy łącznie 1625 drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311. Jak oświadczyła strona postępowania w piśmie z dnia 30 grudnia 2011 r., z tej partii sprzedała odbiorcom 1603 drabin, a 22 produkty uległy uszkodzeniu w transporcie. W związku z tym, że z zestawienia sprzedaży, przekazanego w piśmie z dnia 13 października

2011 r. wynika, iż 218 drabin zostało sprzedanych przedsiębiorcy zagranicznemu (Brno), Prezes UOKiK przyjął, że do polskich odbiorców trafiło 1385 drabin.

W toku niniejszego postępowania strona postępowania nie zakwestionowała oceny bezpieczeństwa drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311 i podjęła decyzję o przeprowadzeniu działań zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez te produkty poprzez wymianę belek stabilizujących na takie, których długość będzie spełniała wymagania określone w normie PN – EN 131 : 2007 „Drabiny – Część 1: Terminologia, rodzaje, wymiary funkcjonalne”. W tym celu strona postępowania zakupiła łącznie 550 belek stabilizujących, które zamierzała przekazać dystrybutorom będącym w posiadaniu kwestionowanych produktów. Z uwagi na fakt, że kwestionowane elementy nie były dołączone do drabin w sposób trwały, lecz pakowane oddzielnie i montowane dopiero przez użytkownika, Prezes UOKiK zaakceptował propozycję strony postępowania, uznając, że jest ona możliwa do samodzielnego przeprowadzenia i nie wymaga potwierdzenia np. dodatkowymi badaniami. Pomimo wcześniejszych deklaracji, strona postępowania nie przekazała jednak wystarczających dowodów na to, że wyeliminowała zagrożenie stwarzane przez wszystkie drabiny BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311. W pierwszej kolejności strona postępowania nie przedstawiła wiarygodnych dowodów potwierdzających poinformowanie odbiorców o konieczności wstrzymania sprzedaży przedmiotowych produktów. W opinii Prezesa UOKiK, takiego dowodu nie może stanowić wydruk maila, nie wynika bowiem z niego, czy został skierowany do wszystkich dystrybutorów drabin. Na podstawie przekazanej przez stronę postępowania listy mailingowej nie można ustalić danych adresatów wiadomości i stwierdzić, czy została ona wysłana do podmiotów, które nabyły kwestionowane drabiny. Jak oświadczyła w swoim ostatnim piśmie strona postępowania, informacja o zagrożeniu stwarzanym przez drabiny BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311 została skierowana do wszystkich adresatów umieszczonych w bazie mailingowej spółki, co zdaniem organu nadzoru nie jest równoznaczne z wysłaniem tej informacji do wszystkich odbiorców drabin. Z przekazanej przez stronę listy adresów mailowych wynika bowiem, że przedmiotowa informacja została skierowana również do podmiotów, które według zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności listy dystrybutorów, nie były odbiorcami drabin (np. ELECTROMARKET FOTO, ELECTROMARKET RTV, SKLEP BOBAS, SKLEP DZIDZIUS). Pomijając powyższe, jedynie w przypadku siedmiu odbiorców strona postępowania przekazała dowody podjęcia działań zmierzających do wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez drabiny będące przedmiotem postępowania – strona postępowania przekazała bowiem sześć oświadczeń o nieposiadaniu drabin BL-E 309,

BL-E 310 oraz BL-E 311 oraz oświadczenie jednego podmiotu o odebraniu belek stabilizujących i naklejek z brakującymi informacjami, który – jak wynika z korespondencji Prezesa UOKiK z tym przedsiębiorcą – nie posiada powyższych drabin w ofercie handlowej, a elementy odebrał w celu zabezpieczenia się przed ewentualnymi reklamacjami konsumentów. Mając na uwadze fakt, że kwestionowane produkty zostały sprzedane 55 odbiorcom (nie wliczając w to klientów indywidualnych), Prezes UOKiK uznał, że przedstawione przez stronę postępowania dowody nie pozwalają na stwierdzenie, że zagrożenie stwarzane przez drabiny zostało wyeliminowane. Ponadto, należy zauważyć, że w toku kontroli inspektorów Inspekcji Handlowej strona postępowania deklarowała objęcie działaniami naprawczymi również tych podmiotów, które zakupiły kwestionowane drabiny od przedsiębiorcy Kinderkraft spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu (temu przedsiębiorcy, w sierpniu 2011 r., strona postępowania sprzedała wszystkie posiadane przez siebie w tym czasie drabiny). Przedsiębiorca ten przekazał drabiny 11 odbiorcom krajowym, z czego pięć podmiotów było jednocześnie kontrahentami strony postępowania, i których oświadczenia są wśród siedmiu oświadczeń przekazanych przez stronę postępowania. W przypadku pozostałych podmiotów, strona postępowania nie przekazała ani oświadczeń o nieposiadaniu kwestionowanych drabin, ani oświadczeń o odebraniu belek stabilizujących. W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał, że strona nie wyeliminowała zagrożeń stwarzanych przez te produkty.

Ze względu na zagrożenie stwarzane przez drabiny BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311, w opinii Prezesa UOKiK, niezbędne jest wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty znajdujące się na rynku i przekazanie organowi nadzoru dowodów tych działań. Dowodami takimi powinny być oświadczenia pozostałych dystrybutorów o odebraniu belek stabilizujących i naklejek z informacjami oraz wymianie tych elementów w posiadanych przez nich egzemplarzach, a w przypadku podmiotów, które nie posiadają drabin w ofercie handlowej – stosowne oświadczenia. Działania naprawcze powinny objąć przedsiębiorców, którzy zakupili drabiny od strony postępowania, jak również przedsiębiorców, którzy kupili te produkty od przedsiębiorcy Kinderkraft spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu.

Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki określone w art. 24 ust. 4 pkt 2 lit. a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są adekwatne do zagrożenia stwarzanego przez produkty będące przedmiotem niniejszego postępowania.

Przedsiębiorca będący stroną postępowania wprowadził na polski rynek produkt, który nie spełnia wymagań bezpieczeństwa, tj. drabiny BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311. Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za powyższy czyn Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kara pieniężna, nakładana na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów ma charakter fakultatywny, co oznacza, że Prezes UOKiK w ramach uznania administracyjnego decyduje, czy w danej sprawie nałożenie kary jest zasadne. Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi jedynie, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

Na wysokość kary w niniejszym postępowaniu wpłynęła ocena całokształtu okoliczności sprawy, dokonana przez Prezesa UOKiK. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa.

Za okoliczność obciążającą organ nadzoru uznał fakt, iż strona postępowania wprowadziła na polski rynek znaczną ilość kwestionowanych produktów (1385 egzemplarzy) dużej liczbie odbiorców (55), co wpływa na poszerzenie kręgu potencjalnych użytkowników, którzy poprzez zakup i użytkowanie przedmiotowych produktów byli narażeni na stwarzane przez nie zagrożenie. Za okoliczność łagodzącą organ nadzoru uznał natomiast, iż jest to pierwsze naruszenie przez stronę postępowania przepisów z zakresu bezpieczeństwa produktów.

W postępowaniach prowadzonych przez Prezesa UOKiK na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej, osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Wartość ta jest określona jako iloczyn liczby produktów wprowadzonych na rynek i ceny sprzedaży jednej sztuki produktu. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Prezes UOKiK przyjął, że strona postępowania sprzedała polskim odbiorcom łącznie 1385 drabin BL-E 309, BL-E 310 oraz BL-E 311. Produkty te były sprzedawane za różną cenę, w związku z czym przy obliczaniu korzyści majątkowej Prezes UOKiK posłużył się średnią ceną sprzedaży, ustaloną jako średnia najniższej (188 zł za drabinę BL-E 310) i najwyższej ceny (308,13 zł za

drabinę BL-E 311), na podstawie przekazanego przez stronę postępowania zestawienia faktur sprzedaży. Obliczona w ten sposób korzyść majątkowa wynosi 343 570,02 zł.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów – należy bowiem zauważyć, że zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie, za czyn popełniony przez stronę Prezes UOKiK może nałożyć karę do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu po upływie terminu, od kiedy decyzja stała się ostateczna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od

niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Otrzymuje:

„BC Consulting” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
ul. Sianowska 4A
60-431 Poznań